

Coitum illud inter nos amicitiae
foedus, fac non nisi nobiscum mo-
riatur. De me, ita me sancta Hy-
geja nostra amet, hunc affectum ti-
bi spondeo : qui vehemens (Ami-
citiae genium juro) in te fuit, sta-
tim ac concepit. Quia verò virtutis
causâ, quæ æterna; æternùm a'am:
quamquam & ob mei amorem re-
ciprocum; quo pluris me facis & æ-
stimas, quàm mea mediocritas me-
retur. Præsta, inquam, fidem &
Miracula illa tua Chymica ede. E-
de: ne talentum tibi à D E O com-
missum humi servasse videare. Me-
tuis ab obstreperorum quorundâ,
ad nascentē Famam tuam obruen-
dam conatibus? Ride, vicissim ir-
ride, & solo contemptu, ut facis, ab
istis te vindica. Immò felicitatis
loco habe. Quò enim plures in ra-
mos luxuriavit arbor; eò strepitum
densiorem ab aurâ vehementiori
commota edit; fortiùs verò, quàm
paucioribus à ramis instructa alia,

De 6

resi-